

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalium, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinianae Donationis ratio discuritur ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permvttationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hûc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesasticorum beneficiorum mundinationes &
heriditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

229 Libera resignatio quænam sit hic intelligenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61721)

spondebatur; quod & ex ipsa Constitutionis huius ratione per Pontificē subiecta satis colligitur, dum verbis utitur hisce, *permutationem beneficiorum qua alias minimè resignassent*. quasi diceret, expectantibus nihil decedit; quia nisi permutatio posset absolui permutantes nolissent resignare sua beneficia sed ea sibi retinere voluissent, & per consequens nihil vacasset pro expectantibus. Quæ ratio generalis est omnibus omnino beneficiis permutandis, siue penes Episcopum solum sit eorundem beneficiorum collatio siue penes alios etiā quoscumque. Quæ dubitatiuncula per Clementinam vnic. eodem tit. penitus est sublata.

228

Clementina
unica h. tit.
quorsum?

Ait Pont. *liberè resignant*. Nota liberā quoque resignationem dici non tantum quæ fit simpliciter & absolutè sed quæ fit permutationis causa; propterea nimirum quod non fiat vi vel metu sed spontanea voluntate. Dic ergo *liberè*. i. spontanea voluntate liberrimoque consensu, non autem quod Episcopo liberum sit cuicumque velit alteri beneficium sic resignatum conferre. Quæ interpretatio menti Pontificiæ mihi videtur conformior quàm quod Glossographus ait *libere*. i. absque Simonia vel ut Simonia vitetur; quamvis hoc per sese sit verissimum, resignationem scilicet ex causa permutationis factam Simoniacè, non sicuti permutantes hosce; sed efficere ut expectantibus detur locus. vnde videri prima facie posset hæc interpretatio Glossographi melior quàm sit illa mea superior, nisi quod vox

229

Libera resignatio
quæ sit hic intelligenda.

liberè

liberè non videatur ad Simoniam vitationem commodè posse applicari. Quorsus ergo seruiet, inquis, hic illa vox? Hùc seruiet, vt si coacta fuerit resignatio nõ sortiatur effectum permutatio, sed suum recuperet ille quidem beneficium qui metu resignauit, alter autem resignans qui vim vel metum intulit suum non recuperet beneficium sed id expectanti beneficio tanquam verè vocans conferatur in odium illius qui vim vel metum intulit quique propterea Constitutionis huius benignitate sit indignus. Hæc igitur interpretatio tum voci tum rei præsentis respondet, interpretatione Glossographi non voci sed soli rei congruente.

Ait Pont. *ac sine fraude.* Cuius rei dedimus exemplum superius in verb. *beneficia proximè vacatura expectent.* ex cap. vlt. s. de renunc. vbi Dauus quidam larum deceperat hiantem; sed quia fraus interuenerat, Expectanti succurrebatur. In permutatione fit exemplum, vt si beneficium quod proximè sperabatur vacaturum cum aliquo permutetur in fraudem expectantium; veluti, si quis iam iam ducturus uxorem permutauerit beneficium suum quod habebat opimum cum beneficiolo tenui, vt id scilicet uxore confestim ducta vacaret & expectantibus obtruderetur potius quàm opimum illud quod habebat.

Ait Pont. *aquitatem præferentes rigori.* De rigore scilicet verè vacat beneficium per huiusmodi resignationem etiam ex causa permutationis, & per consequens expectantibus aperitur.

230
Exemplum
fraudis hic
expectantibus
facta.